

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการของการวางแผน¹

ก. ความหมายของการวางแผน

โดยรูปศัพท์ คำว่า การวางแผน (Planning) มาจากคำในภาษาละตินว่า Plannum ซึ่งหมายถึงพื้นที่ราบ (Flat Surface) และได้นำมาใช้ในภาษาอังกฤษในความหมายดั้งเดิมว่า "การกำหนดแบบฟอร์มในทางราบ" เช่น แผนที่ แผนที่ ตลอดจนแบบพิมพ์ของสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ (Blue print) เมื่อคำว่า การวางแผนถูกนำมาใช้มากขึ้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ หลายประการ เช่น

Koonts และ O'Donnel อธิบายว่า การวางแผน คือ การตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไร เมื่อไร และใครเป็นผู้กระทำ การวางแผนเป็นสะพานเชื่อมช่องว่างจากปัจจุบัน ไปสู่นาคตตามที่ต้องการ และทำสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นตามความต้องการ ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ในอนาคต เป็นสิ่งที่ยากต่อการคาดหมาย แต่ก็ดีกว่าที่จะปล่อยให้เกิดขึ้นตามยถากรรม

Simon, Smithburg และ Thompoon อธิบายว่า การวางแผน คือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอในอนาคต เกี่ยวกับการประเมินข้อเสนอต่าง ๆ ที่มีให้เลือก และเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติเพื่อบรรลุความสำเร็จตามข้อเสนอนั้น ๆ การวางแผนเป็นเรื่องของความคิดที่มีเหตุผลที่สามารถปรับใช้ได้

¹ บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ "การศึกษาเพื่อการวางแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527) หน้า 5-7

อนาคต และใช้ได้กับเรื่องต่าง ๆ ที่มีผู้วางแผนหรือหน่วยงานที่กระทำอยู่ ทั้งมีการควบคุมการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย

Timbergen อธิบายว่า การวางแผนเป็นการเตรียมการ และปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้

กล่าวโดยสรุป การวางแผน คือ กระบวนการที่มีการเตรียมการ การกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่จะทำให้เกิดผลอย่างหนึ่งอย่างใดในอนาคต ซึ่งได้มีการตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุดไว้ล่วงหน้า เพื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้สำเร็จตามเป้าหมาย นั้น

องค์ประกอบสำคัญของการวางแผน คือ กระบวนการที่มีการตัดสินใจล่วงหน้า มีเหตุผลมีข้อมูล และเป็นเรื่องเกี่ยวกับอนาคต อีกทั้งจะต้องเป็นการกระทำที่ต่อเนื่องกันจนสำเร็จตามเป้าหมาย

ข. ความหมายของการวางแผนพัฒนา

การวางแผนพัฒนา หมายถึง กิจกรรม หรืองานในการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและวิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุดเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางสำหรับดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยให้มีลักษณะของความแตกต่าง และการประสานงานกัน

นักวิชาการบางท่านได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนพัฒนาเป็นเทคนิคในการพัฒนาอย่างหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาให้ขึ้นเป็นเครื่องชี้แนวทางในการพัฒนาเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมหรือกำกับการพัฒนาให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ และเพื่อเร่งรัดการพัฒนาให้เกิดขึ้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในช่วงระยะเวลาที่ต้องการ

หลักทั่วไปของการวางแผนพัฒนา คือการกำหนดสิ่งที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ (เช่น 1 ปี หรือ 5 ปี) ล่วงหน้า อย่างมีเหตุผลไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยจัดทำเป็นเอกสารและประกาศใช้

ค. ระดับของการวางแผนพัฒนา (Level of Planning)

การวางแผนพัฒนาอาจแบ่งได้หลายระดับ ส่วนใหญ่จะแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ

1. การวางแผนระดับชาติ (National Planning)
2. การวางแผนระดับภาค (Regional Planning)
3. การวางแผนระดับท้องถิ่น (Local Planning)

การวางแผนระดับชาติ เป็นแผนที่ครอบคลุมเป้าหมายทั่ว ๆ ไปถือเป็น การวางแผนแม่บท (Macro Planning) ส่วนการวางแผนระดับท้องถิ่น ได้แก่ การวางแผนพัฒนา (Urban Planning) การวางแผนพัฒนาชนบท (Rural Planning) การวางแผนพัฒนาชุมชน (Community Development Planning) แผนต่าง ๆ เหล่านี้เน้นแง่มุมต่าง ๆ กันด้านพื้นที่ภูมิศาสตร์ ด้านสังคม จนขอบเขตพื้นที่จุดพื้นที่จุดพื้นที่หนึ่ง จึงถือเป็นแผนย่อย (Micro Planning) ส่วนการวางแผนระดับภาค นั้น เป็นการวางแผนเพื่อประสานงานระหว่าง การวางแผนที่เป็นแม่บทกับการวางแผนย่อย เพื่อช่วยกันแผนต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ใน ระบบอันเดียวกัน ทว่าให้ผลได้ของแต่ละแผนมีประสิทธิภาพ และความแน่นอนมากยิ่งขึ้น แผนทั้งสามระดับจะมีความสัมพันธ์กันขึ้นเนื้อหาสาระระยะเวลาและเงินหน้า ที่ของแผน นอกจากนี้ ยังต้องมีแนวทางการพัฒนาในลักษณะเดียวกัน มีความ สอดคล้องทั้งในแง่ของนโยบายและมาตรการที่ชี้

แนวความคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนา

ก. แผนพัฒนา (Development Plan)²

1. แนวความคิดพื้นฐานของแผนพัฒนา

ตามพระราชบัญญัติการวางผังเมืองและชนบท ค.ศ. 1968 (The Town and Country Planning Act 1968) ของประเทศอังกฤษ ได้กำหนดแนวคิดด้านเนื้อหาของแผนพัฒนาออกเป็น 2 ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

ก) เนื้อหาของแผนต้องให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของแผนพัฒนาระดับภาคและชาติ มีการศึกษาสภาพการณ์ต่าง ๆ ครอบคลุมทั้งพื้นที่และให้ข้อมูลรายละเอียด (Information) และแนวทางแก่หน่วยงานวางผังระดับท้องถิ่น (Local Planning authorities)

ข) แผนพัฒนาจะไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่อย่างเดียวเท่านั้น แต่รวมถึงเรื่องอื่นในพื้นที่ ซึ่งเป็นการประสานกันระหว่างภารกิจที่ติดกับระบบการติดต่อสื่อสาร (Communication) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบการคมนาคมขนส่ง

2. วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนา

แผนพัฒนา มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อแสดงถึงนโยบาย และ

² Ministry of Housing and Local Government Welsh Office. Development Plans : A manual on form and Content (London; Her Majesty's stationery offices, 1970), P. 1-13.

แนวความคิดในการไปสู่ความสำเร็จตามความมุ่งหมายในพื้นที่ ซึ่งกำหนดตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ และสามารถที่จะปฏิบัติได้โดยการจัดระบบโครงสร้างทางกายภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

3. ลักษณะของแผนพัฒนา

ความสำเร็จในการปฏิบัติการตามแผนพัฒนา ขึ้นอยู่กับคุณภาพของแผนเป็นสำคัญซึ่งลักษณะของแผนจะต้องมีความยืดหยุ่นมากพอ ภายใต้อิทธิพลและการควบคุมในด้านต่าง ๆ โดยการกำหนดรายละเอียดในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

4. องค์ประกอบของแผนพัฒนา

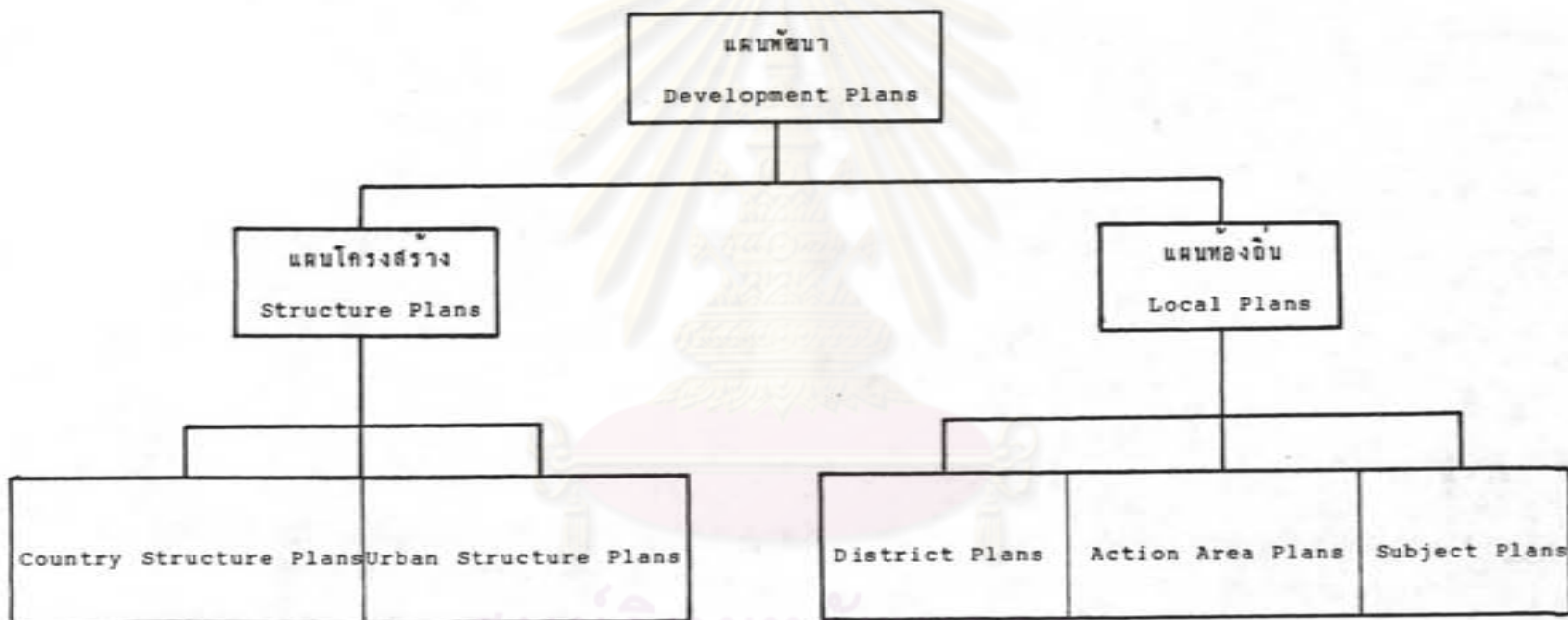
แผนพัฒนาประกอบด้วยแผนย่อย 2 ส่วน คือ แผนโครงสร้างและแผนระดับท้องถิ่น (Local Plans) (แผนภูมิ 2-1) แยกพิจารณาพอสังเขป ดังนี้

ก) แผนโครงสร้าง (Structure plans) ประกอบไปด้วย Country structure plans และ Urban Structure plans ดังจะกล่าวในรายละเอียดหัวข้อถัดไป

ข) แผนระดับท้องถิ่น (Local plans) ประกอบไปด้วยแผน district plans, action area plans และ subject plans แยกพิจารณา ดังนี้

1) District Plans เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับเมืองและชนบทใกล้เคียง ซึ่งสอดคล้องกับแผนโครงสร้างของเมือง

แผนภูมิ 2.1 องค์ประกอบของแผนพัฒนา (Development Plans)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) Action Area Plans เป็นแผนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ขนาดเล็ก ซึ่งปฏิบัติงานระยะสั้นในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

3) Subject Plans เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดทางแนวคิดในการวางแผน

ข. แผนพัฒนาจังหวัด

การวางแผนพัฒนาภาคเป็นการวางแผนแนวทางกว้าง ๆ และไม่ได้เจาะปัญหาหลักลงไปในแต่ละพื้นที่ของภาค แผนพัฒนาจังหวัดจึงเป็นแผนพัฒนาอีกระดับหนึ่ง ซึ่งจะชี้ปัญหาและศักยภาพอย่างละเอียดของแต่ละพื้นที่นั้น ๆ

1. ความหมายของแผนพัฒนาจังหวัด

ดร.เกียรติ จิระกุล กล่าวถึงการวางแผนพัฒนาจังหวัดว่า เป็นการวางแผนทางปฏิบัติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัด ซึ่งได้จัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก โดยทุกจังหวัดจะต้องมีแผนพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้อง และช่วงเวลาในการพัฒนา เช่นเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ดร.ไพฑูริย์ ช่างเรียน อธิบายว่า แผนพัฒนาจังหวัดเป็นแผนหลัก (Master Plan) ที่รวมแผนงานและโครงการทั้งของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ที่ปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัด

จากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารการพัฒนาชนบท พ.ศ. 2524 ให้ความหมายของแผนพัฒนาจังหวัดว่า เป็นแนวทางและรายการประสานแผนและโครงการของกระทรวง ทบวง กรมในส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจและแก้ไขปัญหาของประชาชนในจังหวัด

โดยสรุป แผนพัฒนาจังหวัดมีลักษณะ เป็นการวางแผนรายพื้นที่ ซึ่งแคบ และเจาะลึกกว่าแนวทางการพัฒนาภาค และเป็นแผนแม่บทที่ครอบคลุมงานพัฒนา ของหน่วยราชการทุกแห่งและทุกระดับ ที่ดำเนินการในพื้นที่จังหวัด

2. องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัด

องค์ประกอบหลักของแผนพัฒนาจังหวัด ประกอบด้วยองค์ประกอบ สำคัญ ๆ ดังนี้

ก) องค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นถึงสภาพทางกายภาพ เศรษฐกิจสังคม การเมือง และความต้องการของประชาชนในจังหวัด

ข) องค์ประกอบที่ชี้ให้เห็น ถึงสภาวะมหภาคของจังหวัด ได้แก่ สภาพ ข้อจำกัดและสิ่งเอื้ออำนวยต่าง ๆ ในการพัฒนาจังหวัด เช่น โครงสร้าง เศรษฐกิจส่วนรวม โครงสร้างการผลิตสาขาต่าง ๆ จำนวนแรงงาน จำนวน ประชากร ฯลฯ

ค) องค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นถึงสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ ของจังหวัด

ง) องค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนา

จ) องค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา แผนงาน และโครงการ ที่จำเป็นและสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนใน จังหวัดโดยส่วนรวม

แบบจำลองการวางแผนพัฒนาจังหวัด

จากที่ได้กล่าวถึงแผนพัฒนาลักษณะต่าง ๆ มา เมื่อพิจารณาเฉพาะ แผนพัฒนาจังหวัด สามารถแบ่งกระบวนการศึกษาในการวางแผนพัฒนาจังหวัดใน รายละเอียด โดยแบ่งเป็น 5 ระยะ คือ

1. การหาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพทั่วไปทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม ประชากรในพื้นที่

2. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา ความต้องการ ศักยภาพ แนวโน้ม และข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ตามศักยภาพเพื่อการพัฒนา

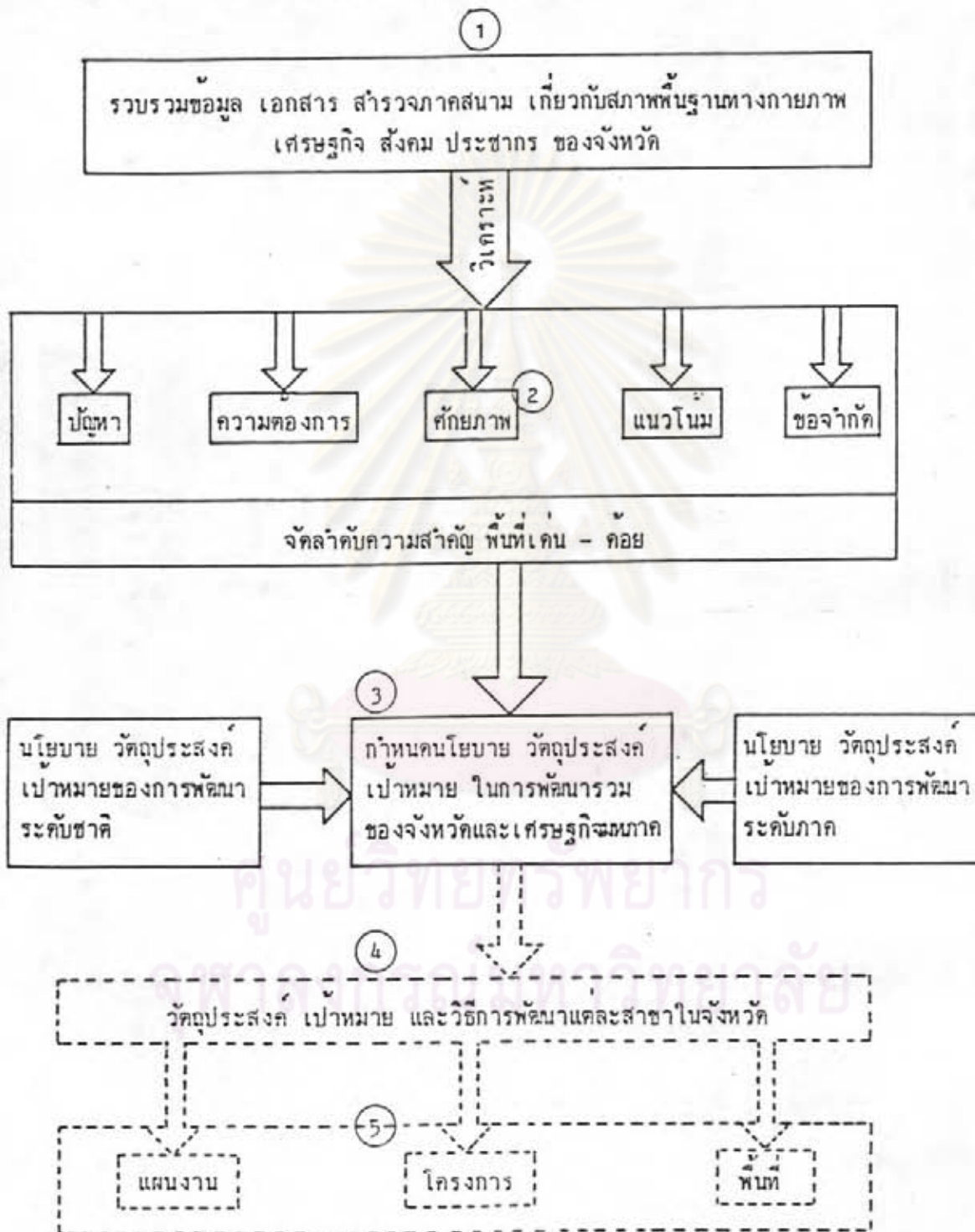
3. ศึกษาเปรียบเทียบ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายการพัฒนาในระดับชาติ ระดับภาค เพื่อกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายรวมในการพัฒนาจังหวัดและเศรษฐกิจมหภาค

4. กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ตลอดจนวิธีการพัฒนาในแต่ละสาขาในจังหวัด

5. กำหนดแผนงาน โครงการพัฒนาในพื้นที่

ตามแผนภูมิ 2.2 เป็นแบบจำลองของการวางแผนพัฒนาจังหวัดที่บรรจุกระบวนการศึกษาเพื่อวางแผนครบทั้ง 5 ระยะ ซึ่งเป็นแบบจำลองของบริษัทที่ปรึกษาไทยกรุ๊ป ที่เสนอต่อกระทรวงมหาดไทย เมื่อปี พ.ศ. 2525 ในการศึกษาของผู้วิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาทั้งหมด 5 ระยะ โดยที่ระยะที่ 1 - 3 นั้น ศึกษาในรายละเอียดในตนเองเดียวกัน ในระยะที่ 4 ได้ศึกษาโดยกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ทั้งได้กำหนดผังโครงสร้างสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องของพัฒนาพื้นที่ คือ ผังโครงข่ายการคมนาคมในอนาคต ผังระบบชุมชน และผังการใช้ที่ดินในอนาคต ส่วนระยะที่ 5 นั้น มิได้ศึกษาถึงขั้นการกำหนดแผนงานและโครงการพัฒนาที่ชัดเจนแน่นอน แต่ได้กำหนดผังโครงการพัฒนาที่เสนอแนะเป็นแนวทางการพัฒนาอย่างกว้าง ๆ ซึ่งจะต้องมีการศึกษารายละเอียดถึงความเหมาะสมของโครงการพัฒนาต่อไป

แผนภูมิ 2.2 แบบจำลองของการวางแผนพัฒนาจังหวัด

หมายเหตุ _____ ข้อเสนอแนะ แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด
_____ และ _____ แผนพัฒนาจังหวัด

ที่มา : บริษัท ที่ปรึกษาไทยกรุ๊ป จำกัด 2525.

แนวคิดเกี่ยวกับแผนโครงสร้าง³

แผนโครงสร้างประกอบด้วย Country Structure Plan และ Urban Structure Plan ซึ่งไม่ได้หมายถึงการแบ่งแผน ระหว่างเมืองและกิ่งนโยบายและแนวทางปฏิบัติ (policies and proposals) มีรูปแบบแตกต่างกันระหว่างเมืองและชนบท กล่าวคือ แผนทั้งสองแตกต่างกันที่ความเข้มข้นในวิธีการดำเนินการ (treatment)

ก. ความหมายของคำว่า "โครงสร้าง" (structure)

คำว่า "โครงสร้าง" ในที่นี้หมายถึง ระบบทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่หนึ่ง ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลหรือการควบคุมโดยการวางแผน ผลกระทบของโครงสร้าง คือ กรอบของการวางแผนที่รวมถึงเรื่องต่าง ๆ เช่น การกระจายตัวของประชากร กิจกรรมต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่ติดกัน รูปแบบการใช้ที่ดิน การพัฒนาโครงข่ายการติดต่อสื่อสาร และระบบบริการสาธารณสุข

ข. บทบาทของแผนโครงสร้าง (the function of structure plans)

แผนโครงสร้างที่จัดทำขึ้นมีบทบาทที่สำคัญ 7 ประการ ดังนี้

1) แสดงถึงนโยบายระดับภาคและประเทศ แผนโครงสร้างจะต้องจัดทำภายใต้ขอบเขตของนโยบายระดับภาคและประเทศ

³ Ministry of Housing and Local Welsh Office
"Development Plans : A manual on form and content;" p.17-35

2) กำหนดจุดมุ่งหมาย (aims) นโยบาย และแนวทางปฏิบัติ อย่างกว้าง ๆ (general proposals) แผนโครงสร้างควรประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของหน่วยงานวางแผนในพื้นที่ กลยุทธ์ นโยบาย และแนวทางปฏิบัติทั่วไป อันที่จะบรรลุความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3) หน้าที่ของแผนระดับท้องถิ่น (Local Plans) รูปแบบ นโยบาย และแนวทางปฏิบัติในแผนโครงสร้างจะถูกขยายความออกในแผนระดับท้องถิ่น

4) ชื่อให้เห็นถึงพื้นที่ปฏิบัติการ (Action Area) แผนโครงสร้างควรจะแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ปฏิบัติการและลักษณะของวิธีการแก้ไขปัญหา ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ดังกล่าว

5) หน้าที่แนวทางการควบคุมการพัฒนา (Development Control) แผนโครงสร้างจะกำหนดหลักการพื้นฐานในการควบคุมการพัฒนาขณะที่แผนพัฒนาระดับท้องถิ่น (Local Plans) กำหนดรายละเอียดของแนวทางการควบคุมการพัฒนา

6) หน้าที่หลักการพื้นฐานในการตัดสินใจประสานงาน (Basis for Co-ordinating) แผนโครงสร้างในตัวเอง จะกำหนดหลักการพื้นฐานในการประสานงาน เนื่องจากมีการประชุมพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในขั้นตอนของการเตรียมแผน โดยอาศัยบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

7) หน้าที่แนวทางของแผนหลัก และกาและการตัดสินใจก่อนเสนอผู้รับผิดชอบและสาธารณชน แผนโครงสร้างจะกำหนดวิธีการทำงานของหน่วยงานภาคีรัฐบาล และเหตุผลเบื้องหลังการปฏิบัติงานเหล่านั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการวางแผนพัฒนาที่สำคัญ มีดังนี้

1. บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ ได้ทำการศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา โดยเน้นการศึกษาสภาพพื้นฐานและศักยภาพในการพัฒนา ของพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะรูปแบบ/แนวทางในการพัฒนาพื้นที่ ผลการศึกษา

ให้ข้อสรุปว่า ระดับการพัฒนาของแต่ละพื้นที่และศักยภาพในการรองรับการพัฒนา ยังมีความแตกต่างกันมาก อันเป็นผลมาจากข้อจำกัดทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพื้นที่เน้นการผลิตรูปแบบการอาชีพ ที่ดิน ระบบชุมชน และโครงสร้างการคมนาคมขนส่ง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา พื้นที่โดยรอบอย่างมีประสิทธิภาพ

2. คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน (ก.ร.อ.) ได้จัด สัมมนาและประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน เมื่อ 24 - 26 มกราคม 2529 พอสรุปลผลการสัมมนาในประเด็นปัญหาของการเกษตรและพืชผล การอุตสาหกรรม การคมนาคมขนส่ง และการก่อสร้าง ได้ว่า อุตสาหกรรมหลักของจังหวัด ขอนแก่นที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์ปอ ผ้าย และสิ่งทอ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ผลิตภัณฑ์ จากไม้ ผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ/อโลหะ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ขนส่งและอาหารและ เครื่องดื่ม ส่วนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง คือ อุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบท้องถิ่น ได้แก่ อุตสาหกรรมพอกหนัง การกระเทาะเปลือก อาหารสำเร็จรูป อุตสาหกรรมในครัวเรือนและหัตถกรรม ได้แก่ การทอผ้าไหม และผ้าฝ้าย และอุตสาหกรรมวัสดุการก่อสร้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย